

Bilag 10.

INDUSTRIRÅDET

Den 16. oktober 1968.

Det er Industrirådets opfattelse, at de af handelsministeren den 2. oktober 1968 fremsatte lovforslag (nr. 15 og 16) om delvis forlængelse af den midlertidige lovgivning om avancestop og vejledende priser er overflødige og vil have særdeles uhensigtsmæssige og skadelige virkninger for erhvervslevet.

Det er fremhævet af såvel den tidligere regering under forelæggelsen af denne lovgivning i november 1967, og det er gentaget ved forelæggelsen i februar 1968, at en lovgivning af den her foreliggende karakter kun bør være gældende for et kortere tidsrum.

Det er derfor allerede betænkeligt, at den oprindeligt for godt 7 måneder planlagte lovgivning blev udvidet med 3 måneder; men det er alvorligt, når disse 3 måneder nu foreslås udvidet til 1 år, således at den samlede midlertidige lovgivning kommer op på godt 20 måneder.

Industriens virksomheder har i vidt omfang disponeret i tillid til lovenes bortfald senest 1. november. Udtalelser fra handelsministeren har styrket denne tillid, og prisudviklingen i 1968 har skabt en naturlig baggrund for en ophævelse.

Handelsministerens udtalelse i forelæggelsestalen om, at den ekstraordinære prislovgivning har bidraget til at skabe forudsætningerne for, at pris- og omkostningsniveauet er bragt under kontrol, kan naturligvis ikke modbevises, men Industrirådet skal dog henvisse til, at den stærkt skærpede konkurrencesituation, som bl. a. har været påført os udefra, ikke mindst for fremstillingsvirksomhederne har hindret, at prisforhøjelser i almindelighed har kunnet gen-

nemføres. Finanspolitikens stramning har naturligvis skærpet konkurrencen om forbrugernes disponible indkomst, hvilket yderligere har forstærket konkurrencen inden for vareproduktionen og -distributionen.

Industrirådet finder det derfor ikke sandsynliggjort, at den samlede prisudvikling har været væsentligt præget af den ekstraordinære prislovgivning. Derimod er det muligt, at en situation uden midlertidig prislovgivning havde medført forskydninger i prisstrukturen, således at nogle varer var blevet dyrere og andre billigere. Under den ekstraordinære lovgivning kan prisnedsættelser være undladt på vareområdet, hvor de ellers var mulige, idet de pågældende virksomheder ikke har kunnet forhøje priser på andre områder.

Til denne unaturlige udvikling i prisstrukturen kommer yderligere, at en nøje efterlevelse af lovens bestemmelse medfører betydelige administrative besværligheder for kvalificerede medarbejdere, der må foretage hyppige — i øvrigt overflødige — kalkuler over bruttoavancen for ofte store varesortimenter. Yderligere er der for virksomheder, der foretager deres prisændringer med længere mellemrum, en betydelig risiko for, at selv ubetydelige fejlvurderinger af den fremtidige salgs- og omkostningsudvikling medfører overtrædelse af lovens bestemmelser.

De ændringer, der foreslås indført i forbindelse med lovens videreførelse, betyder en beskedent lempelse i forhold til de hidtidige meget stramme bestemmelser, men genskaber langtfra den smidige situation, hvor konkurrencen sikrer mod urimelige priser til producenter og varedistributører.